

SPLAV!

SOBOTECKÝ PRAVIDELNÝ LEHCE AVANTGARDNÍ VĚSTNÍK!

SOBOTA 3. 7. 2004

č. 1

Jaké to je poprvé

Poprvé je to vždycky nejtěžší. Člověk je příšerně nervózní, dlouho dopředu si všechno plánuje. Mám dělat tohle? Nebo tohle? Jak to udělám? A bude to vůbec mít úspěch? To období je na všem to nejhorší. Očekávání něčeho, co jistojistě přijde. Člověk má proč se bát. Může být zesměšněn a poznamenan do konce života. Nebo taky ne. Obavy z neznámého, obavy z toho, že vlastně nevíme, do čeho jdeme. . .

A pak nastane ten čas a člověk stojí neznámému tváří v tvář. A najednou neví coby a nejraději by tam vůbec nebyl. Potom nadejde ta chvíle. Může být docela zajímavá, dokonalá však není nikdy. Člověk vždycky ze začátku udělá mnoho chyb. Ale chybami se přece i učí. Postupně je odstraňuje, začíná získávat sebevědomí a všechno mu jde tak nějak lépe a po nějaké době i s jistou grácií.

Po pěti letech, kdy se Splav! dostal od ničeho až na pozici uznávaného festivalového časopisu, předala stará redakce pomyslný štafetový kolík redakci nové. Jsme to teď my, kdo stojí tváří v tvář neznámému. Bude nás rozhodně stát mnoho sil alespoň se vyrovnat redakci předchozí. Bude to bolet, bude to skřípat, objeví se i ony začátečnické chyby. . .

Do redakční práce se však pouštíme s velkým odhodláním a s přesvědčením, že jsme schopni to dokázat. Budeme usilovat o to, abychom navázali na to dobré, co (u)dělalo pětileté dítě zvané Splav!. A teď již vzhůru vstříc světlým zítřkům.

Jan Chromý

Literární křižovatky

Slovo „křižovatka“ v podtitulu letošního ročníku Šrámkovy Sobotky bylo zvoleno překvapivě dobře – velmi precizně vystihuje prostor, na němž se setkává více kultur. Jen si představme takovou křižovatku: Účastníci provozu jedou vlastní cestou, ale v určitém bodě se najednou setkávají s ostatními. Musejí jet tak, aby nedošlo k vážné, nedej bože smrtelné kolizi. Musejí počítat s tím, že jsou tu hlavní a vedlejší ulice. Kdo jede po hlavní, má sice přednost, ale dává ve vlastním zájmu pozor na vozidla přijíždějící po ulici vedlejší. Tvar křižovatky a situace na ní zkrátka řidičům vnucuje určitý způsob jízdy. A teď si tu naši křižovatku představme v čase: Stane se, že se některá z ulic přestane používat, zaroste a zanikne, jindy se připojí nová a někdy vyšší instance dokonce změní na křižovatce přednost a cesta kdysi polní, kterou mezitím vyasfaltovali a po níž se teď jezdí zdaleka nejmíc, je najednou hlavní.

SPLAV!

Literatury různých jazyků se na jednom území setkávají zrovna tak. Je tu zvláštní napětí mezi vzájemným přizpůsobováním a snahou uchovat si vlastní charakter. A jazyk má v tomto ohledu obzvláště dobré konzervační účinky.

Otvírá se před námi krajina složitých kulturních vztahů. Jak ji popsat, abychom dostali obraz co možná nejuvěrnější? Vsadit na jistotu a zabývat se kulturou jednoho jazyka? Nese ale jednu kulturu skutečně jen jeden jazyk? Máme radši vzít v potaz všechno, co naší křížovatkou projede, a nějak to usouvztažit? Nebudeme ale pak konstruovat něco, co není?

Těžko dávat jednoznačné odpovědi: literární křížovka si žije vlastním životem bez semaforů a bez strážníků. Pro literárního historika z toho plyne těžký úkol i velké pokušení. Musí se postavit doprostřed křížovky a pozorně sledovat, co se na ní děje, a zároveň nesmí chtít hrát roli strážníka. Takového troufalce totiž dřív nebo později něco smete.

Jak se daří pozorovatelům české literární křížovky, uvidíme tento týden v Sobotce.

Jan Hon

PROGRAM

10.00

Vyhlášení výsledků literární soutěže

Uvádí Jana Portyková a Sexteto divadla Jesličky Hradec Králové
sál spořitelny

13.00

Chci být i kýmsi čten

Pořad z textů literární soutěže
Účinkují Tomáš Komárek, Jana Samková, Eliška Matyášová. Dramaturgie Tomáš Komárek, hudba Martin Matyska
sál spořitelny

14.30

Rozborové semináře pro autory

sál spořitelny

15.00

Zahájení přehlídky uměleckého přednesu

Rozřazovací kolečko
Šrámkův dům

Redakce:

Lucie FERENZOVÁ, Jan HON, Jan CHROMÝ, Jiří JANUŠKA, Judita KABZANOVÁ, Marie KANTŮRKOVÁ, František MARTÍNEK, Alena NOVÁKOVÁ, Lukáš NOVOSAD, Pavel PELC, Radek SCHICH, Ondřej ŠMEJKAL, Nelly VOSTRÁ

Splav! vychází za přispění Studentské rady Studentského fondu FF UK.

Sazba byla provedena programem T_EX.

SPLAV!

17.00

Konečně doma?

Vernisáž výstavy sochaře ve dřevě Ivana Šmída
Hudební doprovod Jaroslav Krček
Šolcův statek

19.00

René Fallet: Zelňačka

Divadlo Červený Kostelec
Účinkují Jiří Kubina, Jan Brož, Viktor Polák, Markéta Čtverečková
Režie Pavel Labík, úprava Alexandr Gregar
sál sokolovny

21.30

François Truffaut: 451 stupňů Fahrenheita

promítání filmového klubu
Městské divadlo v Sobotce

JÍDELNÍČEK

Sobota 3. 7. 2004

Polévka: Hovězí vývar s fridátovými nudlemi
Oběd: Moravský vrabec, bramborový knedlík, špenát
Večeře: Studený těstovinový salát se šunkou a zeleninou

Neděle 4. 7. 2004

Snídaně: Koblíhy, čaj se sirupem
Polévka: Bramborová polévka s houbami
Oběd: Zbojnická pečínka, bramborová kaše
Večeře: Zapékané halušky s brynzou, uzeným masem a květákem

Pondělí 5. 7. 2004

Snídaně: Sýr, máslo, med, rohlík, ovocný čaj
Polévka: Hovězí polévka s masem a rýží
Oběd: Cikánská hovězí pečeně, knedlík
Večeře: Kuře z údolí Romů, kuskus

Úterý 6. 7. 2004

Snídaně: Míchaná vejce se slaninou, máslo, chléb, ovocný čaj
Polévka: Hrachová polévka s uzeninou
Oběd: Varšavské zrazy, šťouchaný brambor, okurkový salát (Zrazy zawijane po warszawsku)
Večeře: Nadívané zapékané papriky, rýže (Pieprz zielony zapiekany nadziewany)

Středa 7. 7. 2004

Snídaně: Selské koláče, čaj se sirupem
Polévka: Polévka krupková s vejcem
Oběd: Smažený kuřecí řízek, bramborová kaše, rajčatový salát
Balíček: Smažený kuřecí řízek, chléb, oplatka, jablko
Večeře: Plněné bramborové knedlíky, červené zelí dušené

Čtvrtek 8. 7. 2004

Snídaně: Paštika, máslo, sýr, rohlík, ovocný čaj

Polévka: Bavorská polévka

Oběd: Hamburská vepřová kýta, knedlík

Večeře: Bavorské vdolečky s povídky a šlehačkou

Pátek 9. 7. 2004

Snídaně: Drůbeží párek, hořčice, rohlík, čaj se sirupem

Polévka: Hovězí vývar s játrovou rýží a nudlemi

Oběd: Debrecínské vepřové ražniči, brambor, obloha (Debreceni sertéskaraj)

Večeře: Tokáň podle starého maďarského způsobu, rýže (Tokány régi magyar módon)

Sobota 10. 7. 2004

Snídaně: Džem, máslo, vánočka, čaj s citronem

Polévka: Hovězí polévka se sýrovým kapáním

Oběd: Hovězí maso vařené, rajská omáčka, těstoviny

Zaměstnanci školní jídelny přejí příjemný pobyt a dobrou chuť.

Domníváme se, že základním úkolem poroty je především stanovit zřetelnou hranici mezi jistě dobře míněnými, leč slovesně (jazykově, stylově apod.) ještě prakticky nezvládnutými pokusy o (tolik přirozené!) vyslovování se z všemožných citových přetlaků či neumělými nápodobami milovaných (a díkybohu leckdy i skutečně přečtených) literárních vzorů – a mezi těmi texty, v nichž přece jen už klíčí víc, v nichž to v lepším případě zajiskří neotřelostí nebo které aspoň potěší relativní vyspělostí básnického tvaru – a v nichž tedy porota vycítuje i jakousi šanci pro budoucnost.

Stalo se tedy, porota i tentokrát tuto „čáru ponoru“, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a po zevrubné úvaze, narysovala – ale k její litosti bohužel nevyplula nad tuto hladinu žádná velká loď s girlandou některé z cen na přídi, na obzoru se objevilo jen několik lodiček čestných uznání. Někdo si možná řekne, že tak přísně nastavená kritéria mladé autory asi moc nepovzbuzují, že jim berou naději, ba že je mohou od psaní dokonce odradit. Tomuhle ale moc nevěříme: skutečný mladý talent se jednak odradit nedá, dobře taky cítí, že žádná cena není nějakým vysvěcením na básníka, a pak: svými čestnými uznáními chtěla porota *opravdu*, tj. nealibisticky, prokázat oceněným textům jak čest, tak i uznání! A koneckonců to, co se na vzdáleném horizontu může pozorovatelům zatím jevit jen jako nenápadná malá loďka, může doplout ke svému cíli už jako nepřehlédnutelná nádherná plachetnice! Chceme tomu pevně věřit – a už dnes se proto těšíme na možná překvapení v příštím ročníku. . .

Žádné neštěstí se tedy neděje: mladí veslaři na lodích poezie, a samozřejmě včetně těch letos vnějškově „neúspěšných“, mají stále dost času, i na probuzení či další rozvoj talentu; vždyť by mělo jít o dálkové plavby, při nichž záleží jak známo na spolehlivém (vnitřním) kompasu, na odvaze a výdrži u vesel, ale především na věrné lásce k moři a lodím. . . Tu jim přejeme ze všeho nejvíc, ta by se totiž mohla stát pro ně důležitou *životně*, naprosto bez ohledu na to, že se z naprosté většiny začínajících abonentů poezie básníci jistě nestanou. . .

Rudolf Matys

K literární soutěži

Ani tentokrát není nic jednoduchého pohovořit v několika souhrnných větách o textech, které „básnická“ porota Šrámkovy Sobotky letos hodnotila a ocenila, a vyhnout se přitom obecným, nic neříkajícím frázím. Jak totiž hovořit jedním dechem třeba o roztomilých vtípnostech Vladimíra Vacátka – a zároveň o niterných citových reflexích takové Nely Hanelové! Jak je převést na jiného společného jmenovatele než je pouhá příslušnost k jedné, nastupující generaci? A nejde samozřejmě jenom o tuhle, nahodile zvolenou dvojici, i spektrum celé posuzované kolekce představilo jak jen možno odlišné autorské mentality, nabídko (i přes letos poprvé stanovený věkový limit) docela různorodé poetiky, básnické techniky i stupně poučenosti – a to je ovšem dobře, vždyť platí, že čím jsou texty lepší, tedy osobitější, tím zpravidla mají i méně společného, to jenom začátečnická neumětelství si bývají navzájem nápadně podobná.

Porotci literárních soutěží mohou tak trochu závidět svým sportovním kolegům: současná elektronika dokáže suverénně označit vítěze ve sprintu, i kdyby byl o setinu vteřiny rychlejší než ostatní. Atletický rozhodčí by literárním porotcům ovšem naopak mohl závidět jistotou „dobrodružnost“ jejich úkolu a počínání, osobní nasazení (a tedy i nutné riziko), s nímž vstupují do hry. Mají sice k dispozici soubor „objektivních kritérií“, svou kalibrační míru teoretické poučenosti, načtenosti i nutné znalosti současných literárních kontextů atp. a tento „pomocný rastr“ taky podkládají pod texty, které hodnotí, nicméně to nejdůležitější, co nakonec rozhodne, je daleko nevažitelnější. Záleží totiž na schopnosti porotců otevřít se různorodosti nabídnutých poetik, na jejich schopnosti nechat ty texty na sebe bezpředsudečně působit, na stupni jejich citlivosti, na oné „ruce vztažené do plamene“, kterou žádal od kritiků velký F. X. Šalda. A věřte, že přitom prožívají zklamání i radosti docela osobní. . .

Výsledky literární soutěže

Milí přátelé,

v letošním ročníku Literární soutěže Šrámkovy Sobotky jsme v 1. kategorii – *Básně, básnické soubory* – a 2. kategorii – *Prozaické práce* – obdrželi celkem 125 příspěvků od 111 autorů, kteří splňovali podmínky, zveřejněné ve vyhlášení soutěže.

Své příspěvky do kategorie *Básně, básnické soubory* zaslalo do letošního ročníku 78 účastníků soutěže. Všechny práce posuzoval odborný lektorský sbor ve složení Rudolf Matys, Veronika Forková, Stanislav Rubáš. Ten společně rozhodl o výsledcích:

- 1. cena: neudělena
- 2. cena: neudělena
- 3. cena: neudělena

SPLAV!

- Čestné uznání: Nela Hanelová
Ondřej Janík
Marta Jirousová
Magdaléna Rysová
Ondřej Sysel
Michal Tejček
Vladimír Vacátko

Do kategorie *Prozaické práce* zaslalo své příspěvky 47 účastníků letošního ročníku soutěže. Odborný lektorský sbor ve složení Pavel Kosatík, Alena Večeřová, Michal Čunderle všechny práce prostudoval a společně rozhodl o výsledcích:

- 1. cena: Stanislav Beran
- 2. cena: Radim Karlach
- 3. cena: Ondřej Sysel
- Čestné uznání: Nikoleta Csóková
Lucie Dudková
Jiří Šedý
Kryštof Špidla

Do třetí kategorie *Studie z oboru literárních věd o autorech východočeského regionu, historické a vlastivědné práce o vývoji kulturních poměrů ve východních Čechách* jsme obdrželi 3 příspěvky. Práce posuzovali Aleš Fetters, Karol Bílek a Pavel Kosatík.

- 1. cena: neudělena
- 2. cena: Jiří Uhlíř za práci *Domov a rodný kraj v díle Zdeňka Němečka*
Jan Kux za práci *Jindřich Fleischner – technik duše*
- 3. cena: Taťána Kuxová za práci *Prokletá básnířka z Jičína. Irma Geisslová – její život a dílo*

SPLAV!

A bylo ráno
v zrcadle vod znova.

Přešlapuji na prahu domu mého Boha.

Nela Hanelová

Kohouti

Jsou noci
v nichž kokrhají kohouti
do bezespánku vpadnou ti
a ránem zahrozí

Po milování sáhnout si
za malíček ho chytnout
pak v nehybnosti ztichnout
i s kohouty

Marta Jirousová

Podivní strýcové, podivné tety (rap)

Podivní strýcové, podivné tety
nemusí k volbám už jako před lety,
nestojí ve frontách, nežijí s hvězdou.
Jsou proto lepšími? Myslím, že nejsou.
Podivní strýcové, podivné tety
obráží s vozíky hypermarkety,
zakoupí kdejaký výrobek skvělý,
navečer sledují telenovely.

Podivní strýcové, podivné tety,
jsou tohle skutečné životní mety?
Co takhle věnovat, namísto žvástů,
dcerám a synům svým hodinku času,
dříve než vyrostou z vašich těch dětí
podivní strýcové, podivné tety?!

Vladimír Vacátko

Lístek

Za krk mi spadl
lístek na zimu
volňasek

Ondřej Janík

Mezi řádky

Sladká je cesta vinohradem
na větvích hrozny
bílé mrazem
uvnitř oheň rubínový
tajemství
jež popsat slovy

Ondřej Janík

Stará romance

Vítr se točí nad chodníkem,
větvemi stromu před lampou si máchá,
zvětšené stíny vrhá na stěnu.
Jak by ty dívky někdo polil mlíkem,

Ukázky soutěžních prací

Modlitba za déšť

Byla noc,
noc černočirá jak Jobova kletba.

Svraskla země moje.
Stromy umíraly vstoje.

A kudy jsem po té zemi chodila,
tudy jsem Tebe prosila,
Tebe,
jenž napřimuješ sehnutých téměř,
dej déšť,
dobrý déšť
k požehnání nad povrchem země.

SPLAV!

jak kolem jdou, když list se v louži ráchá,
myslíce na vše, jen ne na změnu.

Jde lehce dívčí kompanie,
předjí má tanec nedětská ta chůze
vlnivých sukni, štíhlých kotníků.
I lístek v zmatku kálnou vodu pije,
konečky větví roztřesou se tuze,
jak hřbety koček asfalt chodníku.

Taneční, bílá, chichotání,
tři hvězdy v pase Oriónu svítí,
pročpak ten lovec oči přivírá?
Jít ještě dál jim nic už nezabrání,
smeknou se ladně skrze oka síti,
jež nastrožila tupá nevíra.

Už vklouzly dívky za práh dveří,
hudba zní spíše pro nohy než uši,
třpyt lustrů za sklem září do ulic.
Nezbývá, lovče, nežli začít věřit,
že dívky dojdou tam, kam samy tuší.
Mihly se stínem – nic už strídá nic.

Michal Tejček

SPLAV!

pasu. Vlastní texty kapely byly zaměřeny jednak na přírodní lyriku, pro žánr konečkonců typickou, ale také na určitý retro-country styl, který obsahově připomínal počátky tramských písní z první poloviny dvacátého století, hudebně byl však zajímavě zkombinovaný s moderními prvky country hudby.

Po mírně rozpačitém začátku, do značné míry ovlivněném nevlídným počasím, se muzikanti rozehráli, předvedli několik zajímavých kytarových a bendžových sóla a překvapili i secvičenými vícehlasy, zhodnocenými zejména v písních převzatých z repertoáru plzeňské bluegrassové formace Cop. Ke konci už kapela hrála téměř jen písničky na přání. Díky tomu zazněly i obecně známé popěvky od táborových ohňů, které si publikum zanotovalo společně s muzikanty. Zdálo se však, že jakkoli tyto skladby kapela rutinně zvládá, těžiště jejího vystupování v nich neleží a kapele svědčí spíše rychlejší, agresivnější styl, tedy písně na pomezí moderní country a bluegrassu.

Celý koncert nakonec trval přes tři hodiny a celkově vyzněl velmi komorně, což bylo umocněno i tím, že většinu svého publika znali členové Trapasu osobně.

Ondřej Šmejkal

Trapas u záchodků

Kulturní program festivalu zahájila svým vystoupením hudební skupina Trapas. Po krátkém pokusu o hraní na předem připraveném pódiu pod širým nebem byla kapela deštěm přinucena k nalezení alternativního působiště, kterým se stalo podloubí v těsné blízkosti veřejných záchodků. Tímto krokem však kapela přišla o svého houslistu, který odmítl hrát na tak nedůstojném místě, a vše musela odehrát v oslabené sestavě, složené z bendža, dvou kytar a kontrabasů.

Zazněly i popěvky od táborových ohňů.

Nepočtenému publiku předvedla svou kombinaci country a bluegrassových písní. Její repertoár se skládal zejména z kusů převzatých od jiných skupin, ale zaznělo i několik písní přímo z dílny Tra-

O akreditaci pro učitelskou dílnu Šrámkovy Sobotky

Jsem přesvědčen o tom, že přítomnost učitelů češtiny na festivalu Šrámkova Sobotka je jedním z jeho pilířů. Pomáhá naplnovat podstatu festivalu, který je mateřštině věnován. Vážím si lidí, kteří na Šrámkovu Sobotku jezdí – ve svém volnu, za své, k údivu mnohých kolegů. Přijíždějí sem nejen relaxovat, ale i poznávat. Je legitimní, aby se jim vložená práce zhodnotila. Víme, že průměrný věk pedagogických účastníků se zvyšuje a že se to přes veškeré pokusy a proklamace nedaří změnit. Ostatně, starší účastníci novému motivačnímu systému patrně nevyužijí. Určen by byl pedagogům středního a mladšího věku, učitelům z generací, o kterých se snad dá obecněji říci, že už nejsou tak nezištní jako ty před nimi. Omlouvám se jednotlivcům. Doba je jiná.

Pokud budou pravidla v pedagogickém povolání nastavena tak, že pracovat na sobě se vyplatí, a pokud bude na tomto kritériu (odrážejícím se ve výkonech s žáky a studenty), a nikoli pouze na započítaných letech záležet i finanční ohodnocení, bude tu pro naše školství šance. Tisícikoruna k platu není nedůležitá. Těžko to chápe ten, kdo současně učitelské prostředí a jeho financování nezná, respektive neprožívá. Většina učitelů je dnes zařazena do dvanácté platové třídy, ale výkladový katalog připouští těm nejlepším třídu vyšší, třináctou. Bude-li kariéerní řád nastaven tak, aby mohl ten, kdo se dále vzdělává, kdo profesionálně roste, předhonit v příjmu nebo postavení své pohodlnější kolegy, proč mu k tomu nedat příležitost i na Šrámkově Sobotce?

Festival může nabídnout to, co umí nejlépe: práci v dílnách uměleckého přednesu a kultury slova. Už druhý rok jsme testovali tzv. učitelskou dílnu pod vedením zkušené lektorky. Frekvenci prokázali, že jejich vystoupení festival obohacuje. Jistě, pracují z nadšení. Proč by ale neměli dostat i jinou odměnu než potlesk

publika? Proč by si nemohli odvézt ze Sobotky certifikát, který buď použijí, nebo nepoužijí? Proč by nemohli využít peněz, které ředitelství každé školy poskytuje na další vzdělávání? Mohou je získat. Ale pouze pro akreditovanou dílnu. Má je pan ředitel použit k proplacení jiných seminářů, sobotecký si to snad nezaslouží? Dílnu je třeba z něčeho zaplatit. Mají si ji platit účastníci sami, navíc k základnímu poplatku za pobyt na festivalu? Pouze akreditovaný kurz může navíc soutěžit o ministerský grant. Je snad zbytečné snažit se získat peníze dejme tomu na papír nebo kopírku?

Mnozí stávající i noví účastníci se do dílny nepřihlásí a nikdo jim to po vyčerpávajícím školním roce nebude mít za zlé. Festival je i jejich. Budou tu zkrátka čerpat síly a poznání tak, jak jsou zvyklí. Ale někteří přijedou na festival třeba právě kvůli dílně. Uslyší o ní, bude se jim hodit, budou o ni stát jako o možnost pracovat na sobě. Někteří snad opravdu přijedou na festival jen získat body. Proč jim to vyčítat? Ale i někteří z nich se třeba chytí, drápek festivalu se zasekne, zalíbí se jim nálada, lidé, červencová Sobotka v Českém ráji. Přijedou příště a certifikát už pro ně nebude to hlavní.

Má utkvělá idea se povést nemusí. Ministerstvo dílně z nějakého důvodu akreditaci neudělí. Nebo po ní nebude poptávka u potenciálních účastníků. Podoba kariérního řádu není dosud známa. Pro rok 2004 byla dílna zařazena do nabídkového katalogu královéhradeckého pedagogického centra. To ve spolupráci s námi připravilo její akreditaci a žádost byla podána ministerstvu školství. Ale ministerstvo pedagogická centra ve stávající podobě ruší. Zdá se, že budeme muset získat nového partnera nebo se, je-li to možné, do věci pustit sami. Akreditace je pokus festival oživit, slušně poděkovat stálým účastníkům a přivést nové. Pokus s rozmyšleným finančním zázemím. Rád uslyším jiné nápady (zde parafrázuji svůj text z festivalového deníku r. 2003), zatím však nikdo nic jiného nevymyslel.

Mgr. Jan Bílek

Pondělek v našem filmovém klubu patří Dánsku. Přesněji řečeno Larsu von Trierovi a jeho filmu **Evropa**. Pokud jste viděli jeho televizní seriál *Království* nebo filmy jako *Idioti*, *Prolomit vlny* nebo *Tanec v temnotách*, budete jistě souhlasit: I když si o jeho díle můžeme myslet cokoliv, i když ho můžeme považovat za kýčáře, nelze mu upřít, že jeho filmy vždy hluboce emocionálně zasáhnou. A u *Evropy* tomu pochopitelně není jinak.

V úterý se můžete podívat na netradiční volnou adaptaci pohádky Hanse Christiana Andersena. Nejde o Císařovy nové šaty nebo Princeznu na hrášku. Japonští autoři filmu **Resurrection of Little Match Girl** si vzali za základ svého filmu pohádku – pokud je ten příběh tak možno nazvat – *Děvčátko se sirkami*.

Středa – co říct o středě, když na ni je naplánováno ono překvapení? Sledujte bedlivě v nejbližších dnech Splav!. Dočkáte se. Už dopředu vám totiž můžeme prozradit, že... Ne, nic neprozradíme!

A to nejlepší nakonec. Na čtvrtek můžeme slavnostně ohlásit českou premiéru televizního filmu režiséra Jana Němce **Proměna** podle novely Franze Kafky. Když se jednoho dne Řehoř Samsa probudil... Znáte ten příběh. Jan Němec ho natočil v exilu pro německou televizní stanicí ZDF a žádná z televizních stanic jej dosud neuvedla. Vzhledem k tomu, že jde o slavnostní událost, je v programu filmová projekce mimořádně přesunuta už na 19.00.

Projekce se konají ve 21.30 v Městském divadle, pokud není řečeno jinak. Kdyby snad došlo ke změně v programu, včas se o ní dočtete ve Splav!u. A zimomřivé diváky upozorňujeme: silné zvivo budovy způsobuje v sále chlad, takže je vhodné teple se obléci.

Přejeme vám, aby se vám filmy, které jsme pro letošek vybrali, opravdu líbily.

Ing. Jan Smolka

Filmové projekce 48. ročníku ŠS

Filmové projekce už patří k řádnému chodu Šrámkovy Sobotky skoro tak neoddělitelně jako třeba... tvarůžky k Olomouci. Zanechme radši takových laciných přirovnání, ale bez ohledu na lacinost je nutno konstatovat, že tomu prostě tak je. Každý rok už filmové večery v Městském divadle patří k programu jako jeho pevná součást. A jak to bude letos? I letos se můžete nadít leččeho. Dokonce jsme pro vás připravili jedno překvapení. Ale pěkně popořádku od soboty.

Film, který se zamýšlí nad tím, čím je člověku literatura, si bezesporu zaslouží, aby filmové projekce otevřel. Zvláště když tak činí způsobem tak neotřelým a mimořádným jako **451 stupňů Fahrenheita**. Film natočil François Truffaut podle románu Raye Bradburyho.

Neděle je den Páně – a přijde **Svatá Klára**. Přijde v izraelském filmu z roku 1996, natočeném podle románu Pavla Kohouta a Jeleny Mašínové *Nápady svaté Kláry*. První lásky, touha být jako ti druzí, spojená s trochou nadpřirozených schopností, které dokážou otočit životy řady lidí úplně naruby, a to vše zasazeno do prostředí malého izraelského městečka.

V ZAHRADĚ ŠRÁMKOVA DOMU

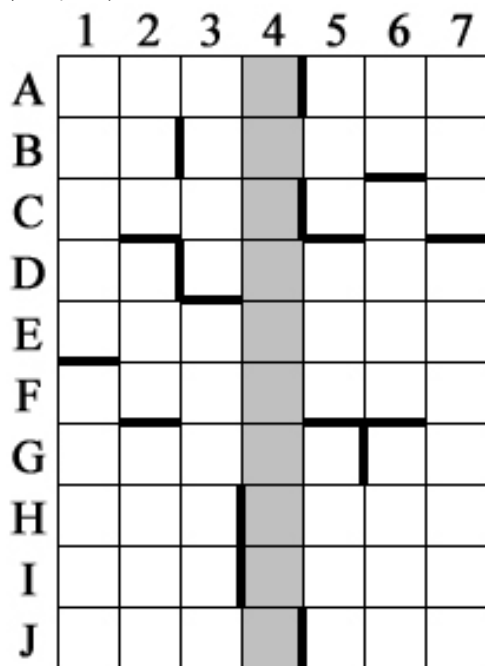
SPLAV!

Křížovka

Letadlu dochází palivo. Letuška předstoupí před cestující a mile jim povídá: „Je nám líto, ale dochází palivo. Potřebujeme odlehčit letadlo, abychom doletěli. Proto budou muset tři z vás vyskočit.“ Chvilku se nic neděje, potom se zvedne Američan, vyskočí a zvolá: „Za americké spoluobčany!“ Rus se nenechá zahanbit a při výskoku volá: „Za matičku Rus!“ Následuje delší chvíle napjatého očekávání. Poté se zvedne Čech, chytne černocho, který sedí vedle dveří, a vyhodí ho z letadla. Pak se otočí na ostatní cestující a řekne: (*viz tajenku*).

Vodorovně: A: rande; trýznivý smutek; B: anglicky @; sraz; C: pejorativní označení pro gel; zkratka klasického produktu školních jídelen; D: název islandského fotbalového klubu; francouzsky „milovat“; E: pohřeb žehem; F: román Karla Matěje Čapka-Choda; G: přehled krátkých českých spisovných vokálů; zkratka filmového klubu; H: zkratka romské cizinecké kavalerie; chorvatský ostrov; I: kapela Vladimíra Mišíka; slavné město řízků německy; J: avantgardní malíř Paul . . . ; . . . Lanka

Svisle: 1: východní Němeček; bývalý postrach Evropy; 2: německá televizní stanice; akuzativ od „hra“; příčestí činné od synonyma k „objevil (se)“; 3: česká sekta dobra a humanismu; ztopoření; 4: *tajenka*; 5: seču; francouzsky „květen“; mytologická řecká bohyně duhy; 6: latinská předložka „k“; česká výslovnost německého slovesa „štvát“; obyvatel některých severských ostrovů; 7: křestní jméno spisovatele Perutze; socialisticky „zπάtečnícký“

